DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XII. ZATURDAG den 21sten FEBRUARY, 1824. N. 8

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z. M. den Koning der Nederlanden, door De Weduwe Wil. Lee.

Ueberlieferungen zur geschichte unserer zeit von H. Zschokke.

INVASION DER FRANZOSEN VON CURAÇAO.

(Het vervolg van onze laatste.)

Toen Bresseau zich beroofd zag van een goed gedeelte der krachten waarop hy gerekend had, nam hy een geheel anderen toon aan.

De raad der kolonie ontving van hem een geschrift met zeer vriendelyke uitdrukkingen, waarin hy duidelyk te kennen gaf, dat het hem om de terugreize naar Guadaloupe te doen was; hy was slechts verlegen om eenige vaartuigen voor het transport zyner troepen. De raad die zeer te vreden was van zyne lastige gasten ontslagen te worden stelde eenige vaartuigen in rekwisitie en gaf dezelve ter beschikking van Bresseau over; een paar dagen daarna vervoegde deze zich ten andere male by den raad, verlangde eenige bystand en dergelyken.

Men stond hem zeven duizend patienjes toe welke hem de gouverneur terstond toetelde; in het kort alles wat de agent van Guadaloupe begeerde om zyne afreize te bevorderen werd hem toegestaan: men rustte voor hem vier vaartuigen ter transport zyner troepen volkomen uit; men leverde hem al de gevorderde voorraad en benoodigdheden ter zyner reize; men schoot hem in alles 10.500 patienjes voor, zoowel om de achterstallige soldy zyner lieden te betalen als om andere uitgaven den divisie te kunnen bestryden; men deelde hem der weinige voorraad die er in de kolonie was en voor meer dan eene maand medicynen en kleinigheden van anderen aard voor zyne negenhonderd mannen mede. Men sloeg hen niets af, op gaeder trouw tegen sehriftelyke verzekering, dat deze aileveringen zoo wel als die welke door de Vengeance gemaakt waren terstond by de aankomst te Guadaloupe betaaid zouden worden, gaf men hem dit alles gewillig en ruimschoots.

Eindelyk hadden de Franschen niets meer te verlangen; zy waren van alles rykelyk verzorgd; men verwachtte te Curaçao vol met ongeduld naar het oogenblik van hunnen aftogt, wyl hun oponthoud in de haven den handel gestremd had, want natuurlyk waagde het geen vaartuig van eenige plaats zich naar hier te begeven. Zoo dra het er bekend was dat de Guadaloupianen hier waren.

Generaal Jeannet kwam daarop tot den gouverneur, sprak van het afzeilen en opperde nieuwe zwarigheden. Hy vreesde namelyk eenige vyandelyke fregatten te ontmoeten en in dit geval wenschtte hy de toestemming te hebben om in de baaijen des eilands ten anker te komen of te landen ingeval de vyand het durfde wagen die vaartuigen aan te vallen; in alle opzigten was dit geval mogelyk. De gouverneur konde de troepen eener bevriende mogendheid die toevlugt niet weigeren, daar de Engelschen in de West Indische wateren overal kruisten; de gouverneur achtte het zich tot pligt ieder vaartuig van de divisie eene schriftelyke toestemming overteleveren om in geval van gevaar in alle havens of baaijen terug te keren er te landen om zich te redden of te verdedigen.

Er bleef niets meer overig om te verlangen. Bresseau nam door zynen aide de camp Chaudry afscheid by den gouverneur en bedankte dezen voor den bystand die hy hem verleend had. Generaal Jeannet nam persoonlyk afscheid, betuigde den gouverneur in de verpligtendste betuigingen en vriendelykste uitdrukkingen zyne erkentelykheid, hen te kennen gevende dat hy wenschtte de gelegenheid te hebben om zyne dankbaarheid aan den dag te leggen. De gouverneur verzocht hem om ter aftrekking van de betaling voor de gemaakte afleveringen drie à vier honderd geweren voor de Schuttery en voor zyne eigene persoon een goed Astrolabium en meet werktuigen te bezorgen, zoo deze in Guadaloupe te verkrygen waren. Men scheidde zeer vriendschappelyk van elkander.

Nog dien zelfden dag den 3den Sept. reisden alle vaartuigen af; het is opmerkenswaardig dat op dien zelfden dag drie Fransche kapers vóór de haven verschenen, die zich met de divisie vereenigden; uit de volgende gebeurtenissen werd het waarschynelyk dat Bresseau deze drie vaartuigen verwacht en alleen deswegens onder allerlei voorwendsels had getracht om zyne reize te vertragen. In de Willemstad was men verheugd van die gasten bevryd te zyn; zy zeilden langzaam af, en tegen den avond gingen zy weder vóór de haven van St. Michiel ten anker, zy gaven voor dat de zee te stil en de kust wind van het Zuid Westen te zwak was; doch liepen eene haven binnen ten westen van diegene uit welke zy eerst uitgezeild waren. Zy bleven ook daar den ganschen volgenden dag, hoewel de kust wind hoe langer hoe feller aanwakkerde en hun de gunstigste gelegenheid gaf voort te komen.

Dit nieuwe verwyl had weder argwaan kunnen verwekken. Intusschen had men niet te doen met vyanden, maar met bevelhebbers en troepen eener verbondene mogendheid, welke met de Hollanders eenerlei vyand te bestryden hadden. Men was hun in alle gevallen ondersteuning verschuldigd, zy hadden afstand gedaan van hunne vroegere voorslagen, *zy wilden de kolonie van Curaçao hunnen bystand niet afdwingen*, (ja wel, het tegendeel,) dat was genoeg. Het bestond niet aan den gouverneur hen terstond rekenschap aftevorderen, waarom zy by St. Michiel zich ophielden. Had hy terstond de post van St. Michiel met versche manschappen versterkt, dan zoude dit een beledigend wantrouwen, eene noodelooze vrees verraden hebben; hy liet hen echter naauwkeurig gadeslaan want hy was maar al te dikwyls overtuigd dat hy op bondgenootschappelyke betrekkingen en vriendschaps verzekeringen en op het woord van eer te veel vertrouwen badgesteld.

Den 4den September des avonds ten 8 ure ontving hy het berigt dat de Franschen te St. Michiel geland waren, onder voorwendsel dat men in de verte vyf Engelsche oorlogs vaartuigen had gezien en om den Bataafschen bevel hebbenden officier bytestaan men de beide forten derzelver bezet had. Dit zelfde meldde ook ten generaal Jeannet in een' eigenhandigen brief aan den gouverneur.

Lauffer verschrikte en was buiten zich zelve van toorn over die voorbeelddelooze trouwloosheid met welke men een verlof misbruikte die hy op goede trouw in gevalle van nood aan troepen van bondgenoten ter hunner beveiliging had afgegeven. Schandelyker kan men die gastvryheid niet misbruiken zoo als hier geschiedde door bezit te nemen van de forten eens bevrienden staats, onder welks verschansingen eerst weinige dagen te voren eene Fransche kaper van Guadaloupe zich gered had, die door een Britsch fregat vervolgd en zeker genomen zoude geworden zyn. Doch de verschyning van vyf Engelsche oorlogsschepen bleef eene openbare leugen. Aan geene zyde van Curaçao had men schepen waargenomen, zelfs de Franschen die toen maals op het eiland waren noemden het een sprookje.

Zoo dra de gouverneur narigt had van de landing brak hy des nachts aan het hoofd van vyf honderd man tegen St. Michiel op; toen hy aan beide huizen van Blaauw aankwam maakte hy halte en schreef aan den vaandrig Fikkert die beide forten van St. Michiel kommandeerde een' brief met bevel dezen den generaal Jeannet overtegeven, dat hy zyne troepen zoude inschepen, wyl de gouverneur met eene genoegzame krygsmagt aldaar tegenwoordig was om beide de forten te bezetten en zoo wel de Franschen als hunne vaartuigen in bescherming te nemen indien zy door den vyand mogten aangetast worden.

Hy wachtte langen tyd te vergeefs op het antwoord. Hy vaardigde een' tweeden brief af met het bevel dat Fikkert zelve tot hem zoude komen. Hierop bleef ook het antwoord achter, zelfs de brengers dezer beide brieven wyl men hen aangehouden had, keerden niet terug.

Lauffer's verlegenheid nam toe: om onmiddelbaar tegen de Franschen vyandelykheden aantevangen scheen in den toestand van eenen Bataafschen gouverneur staatkundig onraadzaam; behalve dat ware het in een militairisch opzigt meer dan gewaagd geweest, wyl de krachten voor den stryd der Franschen door den aanwas welke zy van Guadaloupe ontvangen hadden op het oogenblik dat zy de St Anna Baai verlieten tot twaalf honderd man opgeklommen waren; ook hadden zy het bezit der beide forten in hun voordeel en derzelver gunstige ligging byzonder die van het nieuwe fort, dat op eene ontoegankelyke hoogte gebouwd is. Dit gaf hun een magtig steunpunt, dat de gansche omliggende streken beheerschte. Alle wegen en toegangen tot het fort St Michiel en derzelver hoogten waren bovendien nog met zwaar geschut bezet. De gouverneur moest in elk geval afwachten of de Franschen die by de bezetting van St. Michiel altyd nog eene soort van verontschuldiging voor zich konden hebben dat ergste zouden ondernemen en die kolonie regelregt vyandelyk behandelen zouden, hetwelk toch onwaarschynelyk was. Alles had het aanzien, dat hun doel was om schrik te verwekken ten einde haar nog meer geld afteperssen of de zwakke party over te halen hun de kolonie goedwillig overtegeven. Lauffer moest altyd van zynen kant vermoeden in overeenstemming te handelen; hy ging daarom den volgenden dag naar de Willemstad terug.

Hier vernam hy dat twee der grootste kapers van Bresseau zich des 's morgens vertoond hadden en eene stelling namen tusschen het eiland Bonaire en Curaçao. Kort daarop kwam ook het berigt dat zoo dra de gouverneur zich met zyne manschappen van Blaauw verwyderd had, de Franschen in de woonhuizen der plantagien Blaauw, St. Michiel en Malpais ingedrongen waren, dezelve geplunderd en het vee weggevoerd hadden. Den volgenden dag zwierven hunne patrouilles reeds tot by Hato, Mahuma, enz woningen drie uren gaans ten noorden van de Willemstad gelegen. De Guadaloupiaansche negersoldaten deden de negers der kolonie aan, vleiden hen met het denkbeeld van vryheid en gelykheid, en hitsten hen op tot het verjagen hunner meesters en de plondering hunner goederen; dit viel hun niet moeyelyk: eene menigte slaven liepen tot hen over. De gruweldaden van St Domingo schenen op dit eiland te zullen hernieuwd worden. De vryheid en gelykheid werden uitgeroepen; en den gouverneur met zynen aanhang als vyanden der vryheid en volksregten, als oranje gezinden verwenscht.

Het bleef evenwel nog duister, ja men konde het naauwelyks gelooven dat de Fransche linie troepen, en zelfs de agent Bresseau met de generaals deel hadden aan die wanorders; het konden buitensporigheden der negers en van de kapergasten zyn, die men niet altyd kan voorkomen. De gouverneur plaatste ondertusschen aan den rooyen weg eene wacht van 150 man by het huis van wylen den gouverneur De Veer, met bevel geene verdachte menschen naar de voorstad der andere zyde te laten doorgaan.— Doch de overzyde geheel open en weerloos zynde was dus aan eene roekelooze plondering blootgesteld. Toen er tegen den avond vermeld werd dat de negersoldaten en negerbenden naby Haay vermeerderden, versterkte Lauffer deze voorwacht nog met twee honderd man.

Den volgenden morgen zeer vroeg rukte Bresseaus krygsvolk werkelyk tegen de stad aan.— De gouverneur eilde naar de overzyde; gaf de noodige bevelen aan het reserve korps artillerie hetwelk by het huis van den Heer Kikkert geposteerd stond, steeg te paard en reed naar den post aan den rooyen weg. Doch zelfs een weinig voorby Wakao ontmoette hem de ruiter J. Barnier aangerend en meldde hem al schreeuwende: " de soldaten zyn weggeloopen!" De gouverneur keerde terstond naar de reserve terug om de veldstukken tot aan de Lutersche kerk te doen voortrukken om de vlugtelingen weer te herzamelen. Alles te vergeefs. De soldaten kwamen in verwarring, verwilderd en buiten adem zich voor den mond der veldstukken werpen. De drie kompanien schuttery die met hen geposteerd geweest waren, en welke door deze millitairen zoo schandelyk in de steek gelaten waren redden nog de veldstukken, welke de militairen verlaten hadden. De tirailleurs van Bresseau hadden intusschen reeds eenige huizen vermeesterd en maakten met de Fransche emigranten van St. Domingo een bestendig vuur op de Hollanders, evenwel zonder veel uitwerking. Een soldaat werd naast den gouverneur doodgeschoten en een schutter doodelyk gewond.

Aan deze zyde was niets meer te doen; er bleef niets anders over als de overzyde te verlaten, en zich over de haven naar de stad inteschepen.

Den volgenden morgen verstrooiden zich de Fransche partyen door het oosten der kolonie en vervoerden door behulp der slaven het grootste gedeelte van het vee en alles wat hun goeddacht.

Bresseau deelde overal proklamatien rond; maakte iederen dag nieuwe die hy liet afschryven en aanplakken. De toestand van den gouverneur was in dit oogenblik wanhopig; hy had in lange niet zoo vele strydkrachten als de Franschen om hen in openveld het hoofd te bieden; hy was op het onverwachts op eene schandelyke wyze van troepen eener met Holland bevriende en verbondene magt na de hartelykste verzekeringen van vriendschap aangevallen geworden; hy was door dezelve aan alle zyden te land zoo wel als ter zee omsingeld.

(Het vervolg hierna)

Fiscaal's Kantoor, den 20sten February 1824.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekualificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Broden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden als:

De Fransche Broden 22, en
De Ronde Broden 23 oncen.

Op pœne als by publicatie is gestatueerd,

Per order van den Raad Fiscaal,
WM. HK. GORSIRA, Tweede Klerk.

UIT EENE UITRECHTSCHE COURANT.

Rome, 29sten Nov.—De kardinaal Gonsalvi laat een praalgraf voor Pius VII, oprigten. De beroemde Thorwalsen, waardige opvolger van Canova, is met dat werk belast, hetwelk 20,000 kroonen zal kosten.

Trieste, 1sten Dec.—De brieven van Hydra gaan voort met gewag te maken van gevechten ter zee met de Turksche vloot, waarin zy voordeelen zouden behaald hebben; doch de berigten uit Smirna melden het tegendeel. Even wel weet men met zekerheid dat reeds twee Turksche fregatten zwaar beschadigd te Konstantinopel zyn aangekomen, en dat een linie schip van den Turkschen onder admiraal vernield is geworden.

Uit Malthe schryft men dat toen de Grieksche vloot in het begin van October voor Ipsara kruistte, eene hevige rukwind 8 vaartuigen van de vloot verwyderde, welke zich by het aanbreken van den dag in het midden van de Turksche vloot bevonden. Het kwam spoedig tot een gevecht, en alhoewel de Grieken tegen eene groote overmagt hadden te kampen en zich van alle kanten omsingeld bevonden, streden zy met dapperheid en ontkwamen alle met moeite uit de handen der Turken. De Grieksche vaartuigen hadden daarby echter veel geleden.

Madrid, 8sten Dec.—Onze dagbladen behelzen een uitgebreid artikel over de geldleening van de zoogenaamde Cortes, waarby aangetoond wordt, dat het koninklyk gouvernement, de revolutionaire geldleeningen niet kan noch mag erkennen.

Het gerucht verspreidde zich dat de gewezen biechtvader van den koning don Victor Saez, geweigerd heeft den bisdom van Tortosa aantenemen, en dat hy zyne oude functien als kanunnik van de kerk van Toledo, weder wilde bekleeden.

Men is te Madrid in het algemeen zeer te vreden over de verandering van het ministerie.—De minister van buitenlandsche zaken de markies de Casa Irujo, welke aan het hoofd van het nieuwe ministerie geplaatst is, is eén der beste staatkondigen van Spanje; hy is geen vervolger, en weet zeer wel hoe onraadzaam het zy Spanje wederom in deszelfs ouden toestand te willen dompelen. Hy was geen vurige aanklever van de konstitutie der Cortes, hy kende de gebreken van dezelve, en had gewenscht dat men dezelve wyzigde; doch, in afwachting, dat men die konstitutie tot meerdere volkomenheid zoude kunnen brengen, had hy, terwyl die grondwettige instelling in werking was, eene bediening aangenomen. Daarenboven heeft hy vry lang zyn verblyf gehouden in de Vereenigde Staten van Noord Amerika, alwaar hy de heilryke uitwerkselen der vryheid van naby gezien heeft.

De Heer Salazar, minister van marine, heeft ter zee gediend op het tydstip dat de Spaansche marine haren hoogsten luister verkregen had. Eene groote kunde gevoegd by eene onvermoeide werkzaamheid, en eene behendigheid in het bestuur der zaken van de marine, als hebbende dat ministerie gedurende verscheidene jaren waargenomen, hebben den Heer Salazar eene uitgebreide kennis in dat vak doen verkrygen, gelyk het schoone werk, hetwelk hy over de marine geschreven heeft, bewyst.

De Heer Heredia, minister van justitie, is een man, welke by eene uitgebreide kennis, groote talenten voegt.

De generaal Cruz, minister van oorlog, heeft zich in Amerika tegen de insurgenten onderscheiden, en daar men thans een man noodig heeft die kunde wegens dien oorlog bezit, en kennis van dat land draagt, konde geen beter persoon daartoe gekozen zyn geworden.

Londen, 12den Dec.—Gisteren is de gemeente raad der City vergaderd geweest. In deze vergadering werd het voorstel om, ter gedachtenis van den onge ukkigen generaal Riego, een gedenkteeken op te rigten, met eene meerderheid van stemmen verworpen.

De militaire magt van Groot Brittannie zal nog met vier of vyf regimenten versterkt worden. Dezelve, zegt men, kunnen niet dadelyk worden ingelyfd, om dat als dan de sterkte der armee het door het parlement toegestaan getal zou te boven gaan; doch ondertusschen zal men met de aanneming der manschappen een beginmaken, en deze by voorraad in de verschillende depots houden.

De verandering in het Spaansche ministerie heeft hier een zeer gunstigen invloed gehad op den prys der Spaansche effecten, welke eene aanzienlyke ryzing hebben ondergaan.

Frankfort, den 14den Dec.—Uit Zwitserland schryft men in dato van den 9den dezer het volgende:

"In het dorp Wildenspuch, kanton Zurich, heeft, gelyk reeds bekend is, op den 12den en 13den Maart de schrikkelyke gebeurtenis plaats gehad, dat een gezelschap dweepers in hunne razeny, twee jonge meisjes van 18 en 19 jaren oud, gekruist en vermoord hebben. Na een naauwkeurig onderzoek, heeft het oppergeregt van Zurich uitspraak over deze menschen gedaan. De elf medepligtigen aan deze fanatieken moord zyn tot eene gevangenis-straf veroordeeld, van 6 maanden tot 16 jaren, na evenredigheid van hunne misdaad. Den 4den dezer zyn zy voor het raadhuis gebragt, alwaar hun vonnis is voorgelezen, en vervolgens naar de kerk, alwaar eene op de omstandigheid toepasselyke redevoering werd uitgesproken. Het huis van Johannes Peter, te Wildenspuch, waarin de misdaad is gepleegd, zal tot den grond geslecht worden, en nimmer zal op die plaats een huis mogen worden gebouwd."

De *Spectateur Oriental* bevat eenige aanmerkingen over het eigendommelyk karakter van den oorlog tusschen de Turken en Grieken.—Deze oorlog biedt den Turken geene gunstige vooruitzigten aan, en geeft geene hoop op een spoedig einde. Eigentlyke batailles hebben daarby geen plaats; de oorlog der Grieken is een verdedigings en guerilla's oorlog, en juist daarom moeyelyk en gevaarlyk voor de Porte. "Odysseus, wordt daarin gezegd, een zeer kundig man en een dapper soldaat te zyn. Op een zekeren afstand van Athene heeft hy eene positie op het gebergte genomen. Hier houdt hy zich met omtrent 2000 man op, welke nu soldy bekomen, en dan zich zonder soldy moeten behelpen. In het laatste geval verspreiden zy zich in de omliggende streken, en komen dikwyls in het geval, zich even als de Moreoten, met kruiden te voeden. Deze zuinige levenswys geeft hun een groot voordeel boven de Turken, die zich daar geensints aan gewennen kunnen. De duurzaamheid van dezen oorlog is ook gedeeltelyk daaraan toeteschryven. De oorlog is eene afwisseling van toevallige gevechten, vlugt en terug keer. Wanneer de Turksche kavalerie verschynt en er op inhouwt, nemen de Grieken de vlugt, en verstrooyen zich; doch spoedig daarop verzamelen zy zich weder op hoogten of in bergpassen, welke hun bekend zyn, en alwaar zy alleen kunnen doordringen. De Turken, na een tyd lang de landstreken, alwaar niets te halen is, doorloopen te hebben, worden genoodzaakt aftetrekken. Als dan komen de Grieken weder te voorschyn, en het spel begint van voren af aan. Hoezeer het land ook mogt verwoest zyn, de Grieken vinden altyd nog wat om van te leven; terwyl de Turken overal provisie moeten naslepen. De landstreek waarin den oorlog gevoerd wordt, is een land alwaar de levensmiddelen zeer spaarzaam zyn, en van dalen, bergen en waters doorsneden is. Hoezeer het land by dezen oorlog lydt, kunnen de Grieken het aldus lang uithouden, daar alles meer ten nadeele is der Turken, die alles verliezen, dan der Grieken, die niets te verliezen hebben."

In het slot van dit artikel wordt Maurocordato als de eenigste man afgeschilderd, welke het roer des bestuurs zoude weten te voeren.

De Levenslucht, Gas Oxigéne.

Het is bekend dat een vierde deel der damp kringslucht uit levenslucht, of zuurstoflucht bestaat; de drie overige deelen onzer atmospheer bestaan hoofdzakelyk uit stikstoflucht; deze levenslucht wanneer zy geheel zuiver ingeademd wordt wekt onze levenskrachten ten hoogste op doch veroorzaakt daardoor ook eene sterke tevensvertering. Het was de beroemde scheikundige Davy, welke onlangs eene uitvinding deed om deze luchtstof of gas zoodanig te wyzigen dat dezelve zonder gevaar kan ingeademd worden; wy zien thans uit de New York Kouranten dat men thans aldaar deze uitvinding tot eene winstgevende bezigheid heeft gemaakt. In eene groote zaal van de Tammany Hall worden in de dertig gallons van dit gas geopend; om streeks een twintigtal personen, welke dit verkiezen, kunnen voor eenen bepaalden prys dit gas inademen; deze worden daardoor in eenen staat van hooge levensvertering gebragt en vertoonen zich als menschen die door sterke drank opgewekt en bedweimd zyn: zy zingen, dansen, zeggen, doen liefde verklaringen, reciteren een dicht stuk, enz. volgens de smaak en neiging van elk individu. Doch het is te begrypen dat na deze levensverhooging, eene staat van ontspanning ontstaat, welke de sterke levens vertering weer moet herstellen. De schadelyke gevolgen welke behalve de staat van ontspanning gewoonelyk nog ontstaan na de opwekking en bedweiming door sterke dranken, hebben na het gebruik van deze gewyzigde gas oxigène geene plaats.

In de New York Kouranten vinden wy eene opgave van den opbrengst der zoutketen in de Vereenigde Staten door J. van Rensselaer; zie hier eene verkorting dezer opgaven. De Vereenigde Staten leveren jaarlyks 1,200,000 schepels (bushels) aan zout, doch dit is slechts een klein gedeelte van hetgene aldaar verbruikt wordt; jaarlyks worden er boven de vier millioenen bushels ingevoerd, latende eene balans van meer dan $2,800,000 ten nadeele van N. Amerika; doch gemelde J. van Rensselaer betoogt verder dat de zoutwerken in de Westerlyke Staten in eenen goeden toestand zyn; en onuitputbare zoutmynen opleveren, welke zout thans door de nieuw gegravene kanalen naar de zee steden vervoerd kunnende worden, voorkomen zal dat er na eenigen tyd slechts weinig of geen zout van buitenslands meer behoeft ingevoerd te worden.

FROM AMERICAN PAPERS.

New York, Dec. 30, 1823.

British Manufactures.—It appears from the last English papers, that the greatest hostility is displayed, particularly in Russia and in Holland, against the encouragement hitherto given to the importation of British manufactures.—The Dutch markets are still open to British merchants, but the low rate of wages for every species of labour in Holland leave but little chance of competition. The linen trade was going on rapidly in the Netherlands, and vast orders were making up at Amsterdam and other places for foreign markets, particularly for North America and the South American states.

Havana.—We have just received a letter from Havana, dated the 12th inst. of which the following is an extract:—

"On the 9th inst. a French frigate appeared off our harbor, bearing a flag of truce. The governor sent his boat on board, which returned with despatches from Cadiz, announcing the restoration of his Catholic majesty. On the morning of the 19th, the guns of all the fortifications were fired, bells rung, &c. At 10 o'clock a detachment of one regiment was paraded in front of the government's house, surrounded by an immense crowd of negro boys. His majesty's decree was read, and much joy was manifested by the negroes, who cheered it merrily and threw up their straw hats. In the evening there was an illumination. Yesterday was the grand day: Three regiments of regulars turned out, and came on the square with solemn music, from whence they marched to the Cathedral, accompanied by the governor, council, French officers, &c. where *Te Deum* was sung—the bells ringing, and salutes firing from all the forts; after which the troops returned to the Plaza de armas, and formed a square; but no one would give a cheer, except a few boys. In the evening there was another illumination, but very few persons appeared on the square.—The change of government has been effected here, with much apparent ease; but I think it is not over. So far, we are perfectly tranquil. How long we may continue so, remains to be seen."

The Clove introduced into Hayti.—Mr. Mc Kinley has sent to Dr. Mitchill, through their friend, Aaron A. Thompson, Esq. a fair specimen of the *Clove*, cultivated in the neighbourhood of Port au-Prince, in the island of St. Domingo or Hayti. The plant seems to be fairly naturalized there. The article is of excellent quality, and a single tree produced sixty pounds. Why cannot it be cultivated in Florida, Alabama and Louisiana?

January 9, 1824.

There are two comets now visible in the Heavens. The one latest discovered, rises about 4 o'clock in the morning, about the east with its luminous train, speeding its way to the sun. We would advise our friends who are in the habit of sleeping late in the morning, to rise and view the comet.

Forty eight officers of the regular troops, 87 do. of the militia, 17 deputies, 6 ministers, 5 individuals employed under them, 3 civil governors, and 1 state counsellors, have lately been expelled from Madrid.

Madrid, Nov. 6.—On the 23d ult. lieut. colonel D. Isidro Banada, set out with dispatches from government for the Havana and the Main, and on the 26th for the Canaries, brigadier D. Isidoro Uriarte, appointed commandant in chief of those islands, *ad interim*; an officer of equal rank, D. Josef Taberner, having been previously dispatched, for the same purpose, to Maliorca.

Extract of a letter, of Sept. 18 from Janina.

GIBRALTAR, Nov. 20.—"A firman has recently been issued for the restitution of all the property to which the heirs of Ali Pacha had succeeded, and a detachment of 1200 soldiers have been sent by the Mouselim of Janina, to put all the christian villages of the province to military execution. During the last fortnight, immense quantities of cattle, furniture, implements of husbandry, &c. have been exposed for sale here. Even the furniture and ornaments of the chorches are not respected; the convents from which any thing can be gained, are pulled down, and the priests and monks thrown into prison. A poor monk, of the order of Saint Basil, was recently crucified and then burnt.—Every one that can flee expatriates himself, to avoid these horrible persecutions."

Extract of a letter from a gentlemen in France, dated Paris Nov. 16th, 1823.

"You will no doubt, before this comes to hand, have heard of the loss of the packet ship Paris,—what a wonderful escape the passengers had, and what do they not owe to captain Robinson! A braver and more noble man there is not. In the midst of danger and the utmost confusion, he was cool and discriminating, and by his skill and firmness saved nearly 60 lives. I am told that when he saw all was safe, he was so overcome by labour and the warmth and fineness of his feelings, that he threw himself into his birth and lay for nearly two hours without speaking a word. He is truly in an enviable situation. You cannot conceive the terms in which the passengers speak of him. Vessels were sinking in all directions around them—he saw they would certainly be lost unless something was done—he therefore chose his ground and run the vessel on shore. In doing this, she struck on a rock and knocked a hole in her side; she then passed on, when he immediately hoisted all sail, and run as fast as he could for the shore. The ship run between two rocks, with her keel resting on them, and when the tide went down and the storm abated, all was high and dry. The next morning eighty bodies floated on shore—a horrid spectacle to those who had just escaped a similar death.

"The inhabitants on the coast behaved ex-

tremely well to the passengers on board the Paris. As soon as the accident happened, they sent down their waggons and horses to carry them to their houses; and some even carried the ladies on their backs. They were exceedingly attentive to them, providing them with every necessary and comfortable article; and for all this, I am informed, they would receive no recompence. This was truly honorable conduct."

January 13.

Portable Gas.—The application of gas, as well as steam, appears but in its infancy. The London Portable Gas Company propose to supply this article in vessels of all sizes and shapes, fit for immediate use, and adapted for every room in the house, from the kitchen to the drawing room, and at an infinitely less expense than even tallow candles, notwithstanding its superior brilliancy. This gas is made from oil, and is perfectly free from smell. Its cheapnes will occasion its introduction to the poor cottager.

There will be *five* Sundays in the month of February—a circumstance which will not occur but twice more during the present century, viz: in 1852, and 1880.

THE COMET.

Cambridge, Jan 9.—On account of the cloudly wether there have been only a few opportunities of observing the comet. On the morning of the 4th inst. it was seen in the constellation Hercules, about midway between the stars *bella* and *delta*, distant from Arctures 36 deg 52.— It has not been in Serpentarius as stated in several of the accounts given in the newspapers Its apparent course has been from the left to the right arm of Hercules. It rises a little after 2 o'clock in the morning, and sets a little after sundown. Its apparent course being westerly, it will continue to rise earlier and earlier, and will be visible for a longer time each day, before it is lost in the twilight. It is about as conspicuous as the comet of 1819, or Encke's, and it sends out a faint luminous train, that may be traced in a clear atmosphere through an arc of six or seven degrees.

January 14.

Portugal.—We learn by capt. Aikin, of the Wm. Howland, which arrived here last evening, that the king of Portugal was as zealously engaged in executing sanguinary vengeance on the patriots as his royal brother Ferdinand.— Mr. Rego who was appointed by the constitutional government consul for the port of Charleston, had been consigned to prison at Lisbon, because of the known attachment to the people's rights. The circumstance of his being a freemason, appears to have rendered him still more odious in the eyes of his tyrannical persecutors. The colonel of the regiment of the line, formerly stationed at St Ubes, had shared a similar fate, and the men removed to Madeira, merely because they were friendly to liberal institutions. St. Ubes is said to contain 1500 inhabitants, without a printing establishment or book store. It will appear no way surprising, therefore, that its inhabitants should shout for any form of government presented to them without being able to say which was the best.

January 20.

A message in the House of Representatives was received from the president of the United States, in the words following:

To the House of Representatives of the United States.

In answer to a resolution of the House of Representatives, of December 24th, requesting the president of the United States to lay before the House such information as he may possess, and which may be disclosed without injury to the public good, relative to the determination of any sovereign, or combination of sovereigns, to assist Spain in the subjugation of her late colonies on the American continent; and whether any government of Europe is disposed or determined to oppose any aid or assistance which such sovereign, or combination of sovereigns, may afford to Spain for the subjugation of her late colonies above mentioned; I have to state, that I possess no information on that subject, nor sent to Congress, which can be disclosed without injury to the public good.

JAMES MONROE.

A bill has been reported in the senate of the United States, for building ten sloop of war of the first class, to carry not less than 20 guns each, and appropriating $850,000 for the purpose.

From the Philadelphia Aurora, Jan. 13.

St. Louis, prince of Wurtumburg, is at present at New Orleans; he has been engaged for nearly a year in traversing the western wilds in pursuit of objects of science. He has ascended the Missisipi and Missouri, and endured every hardship and fatigue to explore and develope the interesting natural history of this immense region. His collections are said to be very numerous, and will add greatly to the enlightened view which the German literati are taking of our young and vigorous Republic.

Paris, Dec. 4.—The small pox has broken out at Mentz, in the most alarming manner.— The major has issued a proclamation strongly enforcing on parents the vaccination of their children, and prohibits the corpse of any child dying of that disease, from being carried into the churches, or being followed by other children in funeral procession.

From Demarara.—By the schooner Two Brothers, arrived yesterday from Demarara, we have received the Guinea Chronicle to the 18th December. They do not contain any thing of importance. The governor of the colony had issued two proclamations, both having immediate reference to the slaves in the colony—the one expressive of the kings regret at the manifestations of discontent and rebellion among the misguided portion of the negroes—the other apportioning the usual period of holiday and merry making, and detailing in what manner and under what restrictions they shall be celebrated by that class of people.

Female Heroines.—The Paris papers received day before yesterday, state, that the island of Ægina is defended by two vessels commanded by Greek females. A young and beautiful woman of Romeliote, only 21 years of age, is also mentioned as having lately appeared at Athens, in the Albanian costume, at the head of a band of 1000 soldiers, raised by herself for the purpose of fighting against the Turks.

Kein Long, emperor of China, inquired of Sir George Staunton how physicians were paid in England. When, with some difficulty, he had been made to understand how well physicians were paid by their patient as long as he was ill, he exclaimed, "Is any man well in England who can afford to be ill? Now, I will inform you how I manage my physicians. I have four, to whom the care of my health is committed; a certain weekly salary is allowedthem; but the moment I am ill their salary stops till I am well again. I need not inform you that my illnesses are very short."

FROM EL COLOMBIANO.

Caracas, February 4.

The various reports of expeditions fitting out in Spain against the South American Republics, are obviously inconsistent with the well attested fact of a congress at Paris preceding all such measures. Spain having consented to these deliberations can have no intention of anticipating them, and possibly defeating their effect.

France has given the British government positive assurances of her determination to refrain from assisting Spain in any attempt to reduce us by force; and under this circumstance, it would be inconsistent to imagine, that the deliberations of the Parisian congress will take a warlike turn. We rather contemplate it as intended to restrain the commercial advantages of England and North America with us, and so to dispose of our commerce, as to remove all jealousy, by seeking to give the greater portion of it to a weak power like Spain, and the refuse to other nations.

Under this view of the matter, we should however scarcely have less to complain of than at present. This would be still to fetter our commerce with the markets of the world: limiting as it were, all other nations but Spain, in their trade with us This trafficking to a certain extent, by and through Old Spain, was the greatest of all the grievances to which we were subjected under the old system, and would be a proof, out of an acknowledgement of our independence—nor of our possessing it *de facto*—but of the most grinding, presumptuous tyranny, on the one hand, and slavery on the other. "I will acknowledge your independence *de jure*" says the king of Spain—"If you will abandon it *de facto* and consent to have only a little trade with all the world but myself." It behoves us therefore to take care that we be not wheedled out of that liberty and independence which has proved superior to open force: and that we do not fetter our future commerce with conditions, that may give to all our past exertions, but the shadow of independence.

La Guayra.—Arrived in these roads last week two Spanish prizes to the Colombian privateers "General Soubiette" and "Centella." A North American paper of 31st of December announces also the capture of the Spanish vessel "Montezuma," bound from New Orleans to the Havana, with a very valuable cargo on board and mounting 22 guns. This capture is stated to have been made by the Colombian privateer "Eagle" captain Cotter, and was the result of an engagement of half an hour, when she was carried by boarding. This news though probable, requires confirmation.

By letters from Bogota of the 13th of December, we learn that Mr. Anderson and his family arrived in that capital on the 10th of December. He accomplished the journey with his numerous family in forty one travelling days—being six days less than the time required by the government post.

Messrs. Mariano de Ribero and I. B. Bousengault, members of the museum, have published two treatises in Bogota:—one on the milk of the cow-tree; and the other on the nature of some specimens of iron ore, found in the Eastern Cordillera of the Andes: to which are added, three sketches drawn by the lithographic establishments in this city, of specimens found in Cundinamarca and Boyaca.

Colonization.—The government of the Republic in virtue of especial authority from congress by its law of the seventh of last June, has granted to Messrs. Herring, Graham, and Powles, merchants of the city of London, and long tried friends and supporters of Colombia, two hundred thousand fanegadas of land, by a contract entered into on the 29th of last November, with their agent, Mr. William C. Jones, and with a view of encouraging a beneficial introduction of Europeans into the country. This grant will consist of uncultivated lands in the province of Merida, Caracas, and Choco.—*Gaceta de Colombia.*

It is asserted in the *Quotidienne*, a Paris paper, that San Miguel, (the ex-constitutionalist minister of Spain) is under arrest, and on his way in that state to Madrid. This news is melancholy and ominious respecting the fate of San Miguel. It had been hoped, that as the ex minister had surrendered himself to the French, and not to the Spanish royalists, he might have been rescued from danger, and upon that fact of his surrender, the *Pilote* of Paris had founded an argument of his safety. Why he has been given up, we know not; but we fear we cannot avow similar ignorance as to the consequences. Ballasteros and Morillo are, it is asserted, "still free:" not in the sense, we presume, of the stoical wise man, who held every criminal man to be a slave.

February 11.

Mexico.—The enormous sum of *twenty seven millions* of dollars, is said to have been raised by the Mexican government, from property belonging to Europian Spaniards, confiscated agreeably to the late act of Congress.

From Brasil.—The article on the subject of religion, after various amendments, was finally passed in the following form:

All Christians shall have the privilege to worship in their own churches, and shall possess political rights—all other people may follow their particular modes of worship in their own houses, but shall not enjoy political rights—the Roman Catholic shall be the only public worship.

BOGOTA.

CONGRESS.

Francisco de Paula Santander, General of Division of the Armies of Colombia, and Vice-president of the Republic, in charge of the executive power.

In consideration of the important event which has placed the fortress and citadel of Puerto Cabello in possession of the Republic, the only spot which remained to the Spanish expeditionary army, and to which it had fled for refuge: and inasmuch as, this military success has destroyed the last hope of the enemy, and does therefore deserve such recompense, as may for ever perpetuate the glory of the Colombian arms, and satisfy its soldiers of the high estimation in which the government holds their services;—I have thought fit, (in virtue of the faculties which the law of the 9th of October of the year 11, grants me) to decree and do decree as follows:

Art. 1 The batallion "Anzoategui" in virtue of having been the corps which atchieved the said attack, shall be called "Valeroso Anzoategui de la Guardia."

Art. 2. As the 100 men who co operated with the battalion Anzoategui in the reduction of the place, belong to the cavalry regiment, "lanceros de honor" that regiment shall bear the name of "lanceros de la victoria"

Art. 3. The chiefs, officers, and soldiers who aided in the attack and occupation of the place, shall be permitted to wear a medal on the left breast, with a purple ribbon, with the inscription Vencedor en Puerto Cabello—año 13. The medal for the chiefs and officers to be of gold, and of silver for the privates.

Art 4. Captain generals José Antonio Paez, and Francisco Bermudez will wear the said medal set in diamonds, which will be presented to them by government.

Art. 5. The medal of Libertadors de Venezuela is granted to all the chiefs, officers, and soldiers of the division of the Venezuelean army, as also to the naval division, concerned in the siege of Puerto Cabello

Art 6. The chiefs and officers who may have particularly distinguished themselves, shall receive promotion according to the recommendation which each shall obtain from the commander in chief, and for the present, major Miguel Cala who commanded the attacking column, is promoted to the rank of lieut. colonel, with the brevet rank of colonel; and lieut. colonel Juan Antonio Mina, to the rank of colonel.

Art. 7. The widows, and in default thereof, the children, and subsequently the parents of such officers and soldiers as have died during the siege of Puerto Cabello whilst employed therein, shall be entitled to a third part of the pay which their husbands, parents, or children enjoyed at the time of their decease, agreeably to the law of the 8th of October 1821, without prejudice to any benefit they may be entitled to from the military tontine fund.

Art. 8. With a view of carrying this decree into effect, the commander in chief of the Venezuelean army, will cause a return to be made of the individuals comprehended in the 3d and 5th articles, and will remit it to the secretary of war, in order that the necessary patents may be made out.

Art. 9. The secretary of war is charged with the execution of this decree.

Given and signed by me, and countersigned by the secretary of war, in Bogota, on the 7th of December, 1823—13.

FRANCISCO DE PAULA SANTANDER.

Secretary of War,

PEDRO BRICEÑO MENDEZ.

(*Zie Vervolg.*)

REGLEMENT van administratie en bestuur op het Eiland Bonaire.

(VERVOLG VAN ONZE LAATSTE.)

Art. 32. De ingezetenen van Bonaire zÿn, zoo in het Civile als in het Crimineie onderworpen aan de Judicature van den Raad van Civile en Criminele Justitie te Curaçao; en alle zaken die ter cognitie staan van het Collegie van Commercie en Zee Zaken op het laatstgemelde eiland, zullen voor dat Collegie ter decicie worden gebragt.

Art. 33. De Commandeur heeft echter de bevoegdheid om, deswegens aangezocht zÿnde, te trachten de geschillen tusschen de ingezetenen in der minne af te maken en des noods de twee eerste op hem in rang volgende ambtenaren, of twee van de meest gekwalificeerden ingezetenen bÿ zich te roepen om daarover, bÿ meerderheid, naar billÿkheid uitspraak te doen, aan dewelke partÿen zich zullen moeten houden, indien zÿ daarin mogten hebben berust, doch daarmede geen genoegen nemende zullen zÿ naar hunne competente regters worden verwezen

Art. 34. Tot behoud en handhaving der rust en goede orde op het eiland zal de Commandeur alle rustverstoorders in flagrante delicto mogen doen opvatten en in gevangenis brengen, doch niet langer dan twee maal vier en twintig uren tot het doen van onderzoek daarin houden, ten zÿ dat het vergrÿp van dien aard is dat de gedetineerde naar Curaçao zal moeten opgezonden worden om te worden te regt gesteld, hetwelke bÿ de eerste gelegenheid zal moeten geschieden, met opgave aan den Gouverneur der redenen daartoe. Indien het misdrÿf niet onder lÿfstraffelÿke misdaden gerangschikt wordt, zal de gedetineerde na verloop van vier en twintig uren moeten ontslagen worden en de Commandeur zal de bevoegdheid hebben om de schuldigen in eene geld boete van vÿftig pezos van achten of minder doch niet hooger, te bekeuren, op pœne van gevangenis voor niet langer dan acht dagen, indien de boete binnen drie maal vier en twintig uren niet voldaan wordt, behoudens het regt aan de bekeurde of gedetineerde om zich, des bezwaard vindende, daarover aan het Gouvernement te Curaçao te mogen beklagen.

Art. 35 Buiten flagrante delicto zal geen vaste ingezeten van Curaçao Bonaire of Aruba in hechtenis mogen gebragt worden, ten ware, eerstelÿk: ingeval hÿ in gebreken blÿft te betalen de boete waarin hÿ, volgens het laatst voorgaande artikel, vermag bekeurd te worden, en tweedens: wanneer het vergrÿp of de misdaad, na voorafgaande onderzoek bevonden wordt van een lÿfstraffelÿken aard te zÿn, waardoor de aandadige zoude moeten worden opgevat om, gelyk in hetzelfde artikel is vermeld, naar Curaçao teworden opgezonden.

Art. 36. De Commandeur heeft de bevoegdheid om zoodanige lieden die geene vaste ingezeten van Bonaire zÿn, en welker tegenwoordigheid in de kolonie hÿ als nadeelig voor dezelve houdt, het eiland te ontzeggen, al waren zÿ ook ingezetenen van Curaçao of Aruba, in welk laatste geval hÿ dezelve niet zal mogen noodzaken naar eene vreemde plaats te vertrekken; doch vreemdelingen zÿnde, als dan met de eerste beste gelegenheid; zullende hÿ daarvan ten spoedigste aan den Gouverneur rapport doen, met opgave der redenen die daartoe aanleiding hebben gegeven. Ingezetenen van Bonaire zullen door hem Commandeur naar Curaçao mogen worden gezonden indien hÿ gegronde redenen heeft om hun verblÿf op het eiland als zoo gevaarlÿk voor de rust en veiligheid der kolonie te beschouwen, dat dezelve zonder verwÿl van daar, immers provisioneel moeten verwÿderd worden om te Curaçao onderzoek van hun gedrag en handelwÿze te ondergaan, ten welke einde de verzending van dusdanige lieden zal moeten vergezeld gaan van een omstandig rapport der redenen daartoe, ten einde beoordeeld te worden.

Art. 37. De Commandeur zal slechts in dringende gevallen, waarin zulks, zonder nadeel aan den dienst te veroorzaken, geen uitstel lÿden kan, het regt hebben om, op zÿne verantwoordelÿkheid, ambtenaren in hunne posten te suspenderen en daarvan rapport aan den Gouverneur te doen, met opgave der redenen die daartoe aanleiding hebben gegeven.

Art. 38. De vaste ingezetenen van het mannelÿk geslacht, tusschen den ouderdom van achtien en vÿftig jaren, zÿn gehouden wapenen te dragen tot bewaring van de inwendige rust en afwering van aanvallen van buiten; zoo mede om in gewone tÿden wachten te doen, en voorts zoodanigen anderen gewapenden dienst als de Commandeur tot welzÿn der kolonie en tot de uitvoering zyner bevelen zal noodig oordeelen, overeenkomstig de deswegens te makene bepalingen bÿ een reglement of anderzins, zoo als zulks meest dienstig zal bevonden worden.

(Het vervolg hierna.)

REGLEMENT van administratie en bestuur op het Eiland Aruba.

(VERVOLG VAN ONZE LAATSTE.)

Art. 39. Tot behoud en handhaving der rust en goede orde in de kolonie zal de Commandeur alle rustverstoorders in flagrante delicto mogen doen opvatten en in gevangenis brengen, doch niet langer dan twee maal vier en twintig uren daarin houden zonder het noodig onderzoek wegens het voorgevallene te bewerkstelligen, hetwelk voor het vredegeregt zal moeten geschieden. Als het misgrÿpen bevonden wordt van eenen criminelen aard te zÿn, zal de gevangene in hechtenis blÿven ten einde met de eerste gelegenheid naar Curaçao te worden verzonden om te worden te regt gesteld; zullende die opzending vergezeld gaan van een omstandig rapport deswegens van den Commandeur aan den Gouverneur; edoch de overtreding niet als crimineel kunnende worden aangemerkt, zal de gedetineerde worden ontslagen en het vredegeregt na den beschuldigen in zyne verdediging te hebben gehoord, zal de zaak beslissen zoo als hetzelve zal oordeelen te behooren.

Art. 40. Buiten flagrante delicto zal geen vaste ingezeten van Curaçao Bonaire of Aruba in hechtenis vermogen gebragt te worden, anders dan krachtens eene uitspraak van het vredegeregt, volgens welke dezelve tot de straf van gevangenis mogt zÿn gecondemneerd, of door dat middel tot betaling der bekeurde boete zoude moeten worden geconstrengeerd; of wel dat het vergrÿp van een aangeklaagden die buiten detentie is, na onderzoek, van een criminelen aard mogt bevonden worden te wezen, zoodanig dat dezelve zoude moeten opgevat om naar Curaçao opgezonden te worden.

Art. 41. De Commandeur heeft de bevoegdheid om zoodanige lieden die geene vaste ingezeten des eilands zÿn en welker tegenwoordigheid in de kolonie hÿ als nadeelig voor de rust en goede orde derzelve beschouwt, al waren dezelve ingezetenen van Curaçao of Bonaire te gelasten het eiland binnen een te bepalenen tÿd te verlaten. Indien de afgewezene personen ingezetenen van Curaçao of Bonaire zÿn, zullen zÿ niet kunnen genoodzaakt worden naar eene vreemde plaats te vertrekken, maar vreemdelingen zÿnde, als dan met de eerste gelegenheid naar welke plaats het ook wezen moge; van al hetwelk de Commandeur een omstandig rapport aan den Gouverneur zal inzenden.

Art. 42. De Commandeur zal slechts in dringende gevallen, waarin zulks, zonder nadeel aan den dienst te veroorzaken, geen uitstel lÿden kan, het regt hebben om, op zÿne verantwoordelÿkheid, ambtenaren in hunne posten te suspenderen en daarvan rapport aan den Gouverneur te doen, met opgave der redenen die daartoe aanleiding hebben gegeven.

Art. 43 Het eiland zal in districten worden verdeeld en over elk district zal een uit de meest geschikte ingezetenen benoemde persoon toezigt hebben, ingevolge eene voor denzelven te makene instructie.

Art. 44. Het zal aan niemand geoorloofd zÿn om eenige soort van hout (daaronder niet begrepen brandhout tot dagelÿks gebruik) neer te vellen of te kappen anders dan voor eigen gebruik na verkregen verlof van den Commandeur, hetwelk hÿ zal mogen verleenen. Ook zal niemand kalk mogen branden dan na alvorens daartoe consent van den Commandeur te hebben verkregen, hetwelk niet zal vermogen gegeven te worden dan onder voorwaarde dat een derde van de gebrande kalk aan den Lande zal worden gegeven als een regt aan hetzelve toekomende voor de vergunning tot het neervellen van het benoodigde hout.

Art. 45. De ingezetenen van het mannelÿk geslacht, tusschen den ouderdom van achtien en vÿftig jaren, met uitzondering van de zoodanigen die wegens ligchaamgebreken of ziekte daartoe buiten staat zullen wezen, zÿn verpligt een maal in het jaar aan het in orde houden en schoonmaken der zoogenaamde tankies, en aan het maken en onderhouden der wegen, die allen tot algemeen nut strekken, te arbeiden zonder eenige belooning daarvoor te kunnen vorderen.

Voorts nog zÿn zÿ verpligt tot het opjagen en inschepen van Ezels aan den Lande toebehoorende, waartoe zÿ voor drie achtereenvolgende dagen in de week zullen kunnen opgeroepen worden zoo dikwÿls als het vereischt wordt; zullende zÿ voor elken Ezel die opgejaagd en gevangen wordt, eene vaste belooning genieten om verdeelt te worden onder allen die in dienst geweest zyn.

Art. 46. De ingevolge het laatstvoorgaande artikel dienstpligtige ingezetenen die in gebreken blÿven om, daartoe opgeroepen zÿnde, den dienst te doen waartoe zÿ overeenkomstig dat artikel gehouden zÿn, zullen volgens deswegens te makene bepalingen tot hunnen pligt worden genoodzaakt en bÿ herhaalde onwilligheid zullen zÿ als voor de rust en goede orde der kolonie gevaarlyke lieden, het eiland kunnen worden ontzegd, met verbeuring van de grond eigendommen welke zÿ gratis van het Gouvernement mogten verkregen en nog geen drie volle jaren in bezit gehad hebben

Art. 47. Alle manspersonen tusschen den ouderdom van achtien en vÿftig jare , vaste ingezetenen des eilands zÿnde zÿn gehouden wapenen te dragen tot bewaring van de inwendige rust en afwering van alle aanvallen van buiten; als mede tot het doen van wachten in gewone tÿden en voort van zoodanigen anderen gewapenden dienst als de Commandeur, tot welzÿn der kolonie en tot de uitvoering zÿner bevelen, zal noodig oordeelen.

Art. 48. De schippers van vaartuigen die binnen de paarde Baai ten anker komen zullen zich dadelÿk na hunne aankomst, met al de medegekomene passagiers bÿ den Commandeur of deszelfs vertegenwoordiger begeven. Indien zÿ in gebreken blÿven de passagiers binnen den tÿd van twee ure na hun arrivement bÿ den Commandeur of deszelfs vertegenwoordiger te doen verschÿnen zullen zy voor elken zoodanigen aan wal gekomen zÿnde persoon verbeuren een boete van vÿf en twintig pezos van achten; onverminderd zoodanige andere paenaliteit als de aard van het verzuim zal vereischen. Als de schippers zelven verzuimen zich te vertoonen zullen zÿ daartoe worden geconstrengeerd en eene boete van vÿftig pezos van achten verbeuren.

Art. 49. Niemand zal buiten voorkennis van den Commandeur uit de kolonie mogen vertrekken. Indien de vertrekkende personen passagiers zÿn, zullen zÿ moeten voorzien wezen van paspoorten door den Commandeur te verleenen en bÿ den ontvanger geviseerd, welke paspoorten wel op zegels zullen moeten geschreven zÿn, edoch buiten betaling van eenige hoegenaamde legessen moeten worden verleend. De zoodanigen die tot de ekwipagien van vaartuigen behooren, zullen moeten op de monsterrollen staan of daarop gebragt worden.

Art. 50. Bÿ aldien eenig schipper iemand van het eiland mede neemt zonder dat dezelve op zÿne monsterrolle geplaatst is, of voorzien zal zÿn van een behoorlÿk paspoort, zal de zoodanige schipper vervallen in eene boete van vÿf honderd pezos van achten, buiten en behalve zÿne verantwoordelÿkheid voor de schulden van den weggevoerden en onverminderd eenige verdere actie van het officie Fiscaal.

(Het vervolg hierna.)

V E R V O L G

Van De Curaçaosche Courant van den 21sten Februarij 1824.

Den 20sten February 1824.

DE ondergeteekende in kwaliteit als Gouvernements Interpreteur en Translateur, en Procureur, maakt mits deze aan het geëerde publiek en byzonder aan zyne Vrienden en Clienten bekend, dat hy van woonplaats veranderd is, en zyne woning genomen heeft, in het Huis toebehoorende aan den Heer G. Curiel, achter het Fort, alwaar hy, buiten de uren van zyn Bureau, welke bepaald zyn van 9 tot 3 ure, des namiddags ten hunnen dienste zal staan.

M. RICARDO.

MYNE geliefde Echtgenoote is heden zeer voorspoedig van eene welgeschapene Dochter bevallen. J. FERGUSON.

Curaçao den 16den February 1824.

Den 20sten February 1824.

PUBLIEKE VERKOOPING.

DE ondergeteekende zal op Dingsdag den 24 February ten Pakhuize van den Heer J. J. Pool, in de Heere Straat, op Publieke Opveiling doen verkoopen, de volgende: Een fraaje Tafel Pendule, het loopt 14 dagen lang; een Tafel en Desert Servies met Gouden rand; een stel Tafel en Desert Messen, met een voorsny Mes en Fork met fyne Ivoor hegten; gemaakt Goud en Zilver; eenige restante Beste Netgaren, Arak, Rum, Leyen, Zoet Oly, Planken, Schagten, Spiegels &c. &c. &c. A. DEMEZA.

Den 20sten February 1824.

TE KOOP.

EEN klein Tuintje genaamd de Vreede, gelegen in de Oost Divisie 2de Distrikt; benevens dertig Mangel Sparren en ongeveer twee duizend Pannen, eenige nieuwe Deuren en Vengsters met deszelfs toebehooren, zoo mede een Neger. Te bevragen by

HERMAN BOYE.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—FEBRUARY.

16.	golet	Amable Lucia, Diedenhoven,	Puerto Cabello
	——	Geertruida, Levy,	dito
	——	Neptunes, Vrolyk,	Aruba
	——	Maria, Rekwester,	La Guayra
	bark	Fanny, De Hachet,	Coro
17.	golet	Helena, Eltino,	Puerto Cabello
	——	Rayo, Peña,	Coro
	——	Susan, Cole,	Boston
	——	Gouv. van Spengler, Beaks,	St. Eustatius
19.	bark	Maria, Olsen,	Porto Rico

UITGEKLAARD—FEBRUARY.

16.	bark	St. José, Solar,	Porto Rico
	——	Planter, Ellis,	Maracaybo
17.	golet	Rayo, Peña,	Puerto Cabello
	——	Ov. van Scholten, Reed,	St. Thomas
	lantje	N. S. del Carmen, Rodriguez,	Zee
	——	Carmen, Roeman,	La Guayra
19.	golet	Maria Louisa, Pimento,	R. de la Hacha

Op Donderdag middag werd er van het Fort Amsterdam een salut geschoten ter eere des Geboorten dags van Prins Willem Alexander Paul Frederik Lodewyk, oudste zoon van Z. K. H. de Prins van Oranje.

Op Zaturdag laatstleden vertrok Z. M.'s korvet de Eendragt, kapitein Schröder, op eenen kruistogt, hebbende onder konvooi tot door de Mona Passaat, de Nederlandsche brikken de Maria & Jacoba, kapt. Bart, en de Snelheid, kapitein Klausen. Toen de Maria & Jacoba en de Snelheid deze haven verlieten, schoten dezelve saluten, welke behoorlyk door het Fort Amsterdam beantwoord werd.

Op Woensdag kwam Z. M.'s brik de Merkuur, kapt. Muller, van haren kruistogt terug.

Op denzelfden dag kwam de brik Almelo, kapitein Smith, met 35 dagen overtogt van Amsterdam alhier aan.

De tydingen uit Jamaika hebben in Engeland vele ongerustheden veroorzaakt. De algemeene vergadering heeft de Bill van het parlement aangaande de slaven verworpen; als ook heeft deze vergadering geweigerd aantenemen de Bill welke tot oogmerk had, om belasting op Amerikaansche vaartuigen te leggen.

In de New York National Advocate for the Country, van den 16den January, vinden wy een berigt geplaatst, wegens het nemen van de schoener Dorothea, kapt. Wagenaar, door zeeroovers. "Het gouvernement van Curaçao" vervolgt gemeld dagblad, "heeft thans in de haven een korvet en eene oorlogs brik, doch zoodanig is deszelfs onverschilligheid wegens de belangen van de burgers en inderdaad jegens elk andere zaak, behalve om imposten te leggen en geld te maken, dat het nog geen vaartuig heeft afgezonden nog den wil heeft om dit te doen, ten einde deze zeeroovers op te zoeken.

Deze beschuldiging op het gouvernement van Curaçao wordt hier even valsch als ongegrond in gemeld dagblad publiek gemaakt. Wy zullen er slechts op aanmerken dat de zeemagt in deze haven in tegendeel wel krachtdadiglyk gediend heeft en nog dient tot het beschermen van de zeevaart en den handel, gelyk dit genoegzaam blykt uit het konvooi dat telkens verleend wordt, wanneer de noodzakelykheid dit vereischt en zulks nog onlangs reeds tot drie keeren toe naar Porto Rico en de Mona Passaat heeft plaats gehad; doch om te eisschen van dit gouvernement dat het alle zeerooveryen voorkome, welke van tyd tot tyd in de West Indische Zeeën plaats vinden, dit zoude nog minder mogelyk zyn dan voor de Vereenigde Staten dewelke een eskader in deze Zeeën gehad heeft, om de zeeroovers op te sporen, hetwelk echter niet heeft kunnen beletten, dat van tyd tot tyd zeerooveryen aan Noord Amerikaansche vaartuigen zyn gepleegd geworden.

Ten opzichte der belastingen welke gelegd worden op de inwoners, kunnen wy niet af zyn, deze zaak geheellyk te wederleggen, als zynde geheel ongegrond; want er is geene plaats in deze hemelstreken, alwaar de inwoners noch minder de vreemdelingen zoo weinig zich te beklagen hebben als deze, aangezien imposten nimmer zoo gematigd zyn geweest als thans. En welk gouvernement kan zonder belastingen bestaan? welk weldenkend inwoner zou het zyne niet bydragen, om voor de bescherming die hy geniet eene geringe opoffering te doen?

By eene aankomst van La Guayra hebben wy de Nummers van de El Colombiano ontvangen, loopende tot den 11den dezer maand; deze kouranten ontkennen dat er eenige uitrusting in Spanje plaats heeft om Zuid Amerika weder ten onder te brengen; ook melden zy dat Frankryk een stellig antwoord aan het Britsche gouvernement gegeven heeft dat het zich in geenen deele met Zuid Amerika zal bemoeijen, maar in den stryd van Spanje en hare kolonien volkomen onzydig blyven: de Colombianen denken dus dat zoo er een Kongres te Parys mogte gehouden worden, dit Kongres slechts kommercieele voordeelen voor Spanje van Z. Amerika zal afeischen, welke de Colombianen echter niet van voornemens zyn haar intewilligen, zy zyn echter bewust dat het Heilige Verbond nimmer hare onafhankelykheid zal erkennen. Want zeggen zy: "de erkenning van de onafhankelykheid van Zuid Amerika zou het Heilige Verbond zich toerekenen als eene dood zonde te begaan." De El Colombiano van den 4den February hangt een zwart tafereel op van de moorden en rooveryen welke zedert eenige weken te Caracas en deszelfs ommestreken begaan zyn; dezelve bevat eene lyst van negentien moorden welke bekend zyn, onlangs gebeurd, en voor welke geen een der daders door de geregtigheid gestraft is; onder deze is een vader die vermoord wordt, en zyne dochters onteerd; eene zwangere vrouw die door haren man om het leven wordt gebragt en eene andere vrouw die verworgd en verbrand wordt, enz. deze euveldaden worden toegeschreven aan het vorige Spaansche bestuur, welke door het gedurig ter dood brengen het volk met wreedheden gemeenzaam gemaakt heeft; ook aan den langdurigen moorddadigen oorlog welke het volk verbasterd heeft, en welke den landbouw ontwend liever hun bestaan zoeken in rooven en plunderen dan in het werken; en eindelyk in de traagheid en onverschilligheid van het geregt welke deze misdaden straffeloos dult. Een besluit van den vice precident bevat de beloningen voor de officieren en soldaten welke de vesting Puerto Cabello hebben helpen veroveren, zullende dezelve onder andere beloningen eene medaille op de borst dragen met het opschrift van den overwinnaar van Puerto Cabello.

De Heer Anderson minister plenipotentaris van de Vereenigde Staten voor de Republiek van Colombia heeft by deszelfs aankomst te Bogota eene plegtige aanspraak gehouden, aan den vice president, waarin hy de vriendschaps betrekkingen van zyn land en Colombia ten sterksten te kunnen gaf met de verzekering dat deze betrekkingen thans nog naauwer zouden toegehaald worden.

Er zyn te La Guayra twee Spaansche pryzen opgebragt welke door de Colombiaansche kapers Generaal Soublette en Centella, genomen zyn.

Uittreksel eenes briefs uit Janina, van den 18den September.

GIBRALTAR, 20sten Nov.—"Onlangs werd er een firman afgekondigd, voor de teruggeving van al de eigendommen die op de erfgenamen van Ali Pacha vervallen zyn, en een detachement van 1200 soldaten is door de Mousselim van Janina afgezonden om al de door kristenen bewoonde dorpen der provincie naar de krygswetten teregt te stellen. Gedurende de laatste veertien dagen werd er hier een groot aantal van hoornbeesten, meubelen, en andere noodzakelykheden van den landbouw ter verkooping opgeveild. Zelfs de meubelen en cieraden der kerken werden niet ontzien; de kloosters, waarvan alles kan verkregen worden, zyn vernield en de monnikken in gevangenis geworpen. Een behoeftige monnik van de orde van St. Basil, werd onlangs gekruizigd, en daarna verbrand. Een ieder die ontsnappen kon, verzaakt het vaderland, om deze vreezelyke vervolging te ontwyken."

Vervoerbare Gas.—Het gebruik van gas, zoo wel als van stoom, schynen nog in derzelver kindsheid te zyn. De maatschappy van Londensche vervoerbare gas, heeft voorgesteld om dit artikel in vaten van alle grootten en vormen, tot dadelyk gebruik te verzorgen, geschikt voor alle vertrekken in een huis, van de keuken af, tot de gezelschaps kamer toe, met veel minder kosten dat het gebruik van smeer kaarsen, niettegenstaande derzelver meerder glans. De gas wordt van olie bereid, en geheel zuiver van onaangename lucht. De minderheid van prys zal het gebruik daarvan aan den armen hutbewoner aanbevelen.

Er zullen *vyf* Zondagen in de maand February zyn; een voorval dat in deze eeuw maar twee malen plaats zal hebben, namelyk in 1852 en 1880.

Vertrokken met de Maria & Jacoba, de Weledele gestrenge Heer W. G. F. Voigt, 2de Luitenant by het Battaljon Jagers in Garnisoen alhier.

OVERLEDEN—Op gisteren morgen, de Heer Jan Janszen.

On Thursday at noon, a royal salute was fired from the fort Amsterdam, in honor of the Birth day of Prince Willem Alexander Paul Frederik Lodewyk, eldest son of His Royal Highness the Prince of Orange.

H. M.'s sloop of war Eendragt, capt. Schröder, sailed for the Mona Passage on Saturday last, having under her convoy the Dutch brigs Maria & Jacoba and Snelheid. On leaving the harbour Maria & Jacoba and Snelheid fired salutes, which were duly returned by the Artillery Company.

On Wednesday H. M.'s brig Mercury, captain Muller, returned from her cruize.

By the arrival of the Almelo, captain Smith, we received Dutch papers, which contain European intelligence to the 22d of December last; the most interesting parts of their contents are confined to the following particulars. A change of the Spanish ministry has been resolved upon, and the former ministers have been replaced by others, known for their mild and liberal principles; this change has produced a general satisfaction in Spain; but the clergy attempted to protest against it. Saez king's counsellor and prime minister has been deprived of his functions, but in their stead obtained a bischopric. In these papers we do not find any mention, relative the expedition fitted out against South America, except the one from Cadiz for Lima which contists in four men of war; neither do we find any statement whatever about the Congress, which should meet to arrange the South American affairs.

The differences existing between Russia and the Turks are not yet settled, and very far from being so, because the Turks still refuse to evacuate the Princedoms of Wallachia and Moldavia.

Among the items of intelligence in El Colombiano, we find a list inserted of about 30 persons having been naturalised at Colombia.

We find in the New York National Advocate for the Country, of the 16th January, a statement relative to the capture of the schooner Dorothea, capt. Wagenaar, by pirates, extracted from a letter dated Curaçao, which in conclusion observes: "this government has now in port a sloop of war and a brig, and such is their total unconcern to the interest of their citizens (or, in fact, any thing else except *imposts* in order to *make money*) that they have not, nor will not send in quest of these robbers." This information against the government of Curaçao is essentially false and groundless; inasmuch as the naval forces on this station have effectually served and still serve to protect the navigation and trade, which is very evident from the convoys that are granted, when circumstances require it; and this has taken place recently three times to Porto Rico and the Mona Passage, but to require from this government to prevent every piracy which occurs from time to time in the West Indies, would be less practicable, than for the United States, which have had a squadron in these seas so long in quest of these robbers, and which could not prevent the robberies that had been committed to American vessels.

As to the assertion relative to imposts lain upon the citizens, we feel it our duty to remark that it is totally unfounded, as there is no place in these regions, where the citizens or even strangers have less reason to complain than in this, since the taxes have never been so moderate as at present. And what government could be maintained without them? Who is that honest citizen that would not willingly contribute a small triffle for the protection he enjoys?

The Colombiano of the 4th of February draws a sad picture of murder and robbery, committed in the city of Caracas and its neighbourhood, during the last few weeks by publishing a list of nineteen persons recently murdered. None of the authors of these crimes has been arrested or brought to trial, and during the last year not a single execution took place in that city, amongst the atrocities we observe the murder of a father, whilst violence was offered to his daughters, a woman murdered by her husband in a state of pregnancy, an other woman strangled and burned. These horrid deeds are ascribed to the want of an active policy and to the sanguinary method formerly practised by the enemy, which familiarised the people with scenes of blood, and also by the long and bloody contest, which accustomed the inhabitants to live easier upon murder and robbery than by getting their lively hood by labour.

We must however in reading this statement, do due justice to the liberty of the Colombian press, which calls forth the attention of the public to these unlawful proceedings; the result of which must doubtless be the restriction of these evils, and the execution of its perpetrators.

VICTORY OF THE COLOMBIAN ARMY IN PERU.

Extract of a letter from a respectable authority, dated Coro, 2d February 1824.

"Our Libertador Bolivar has again immortalized his name, by the most splendid victory obtained by him in September and October last over the armies of Canterac and Laserna, who have been completely overthrown. So much for the intelligence of the expedition fitted out in Cadiz for Lima. Poor wretched souls! like lambs they are going to be sacrificed, if they but attempt to land on the shores of the Incas."